

Stanowisko w sprawie szczepienia lekarzy weterynarii przeciw COVID-19 w ramach tzw. grupy „0”

W związku z szeregiem wątpliwości dotyczących okoliczności interpretacyjnych, kto podlega pod tzw. grupę „0” w sprawie szczepień na COVID-19 wśród osób wykonujących zawody medyczne, należy nadmienić, co następuje.

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że nie ma definicji legalnej grupy „0”. W treści Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.512) znajduje się jedynie wykaz podmiotów, które zaliczają się do tego etapu, którym przysługuje pierwszeństwo w szczepieniu. Zgodnie ze wskazanym Rozporządzeniem, a dokładnie z treścią § 27 ust. 1 pkt 1 lit. a i b podmioty, którym przysługuje pierwszeństwo w szczepieniach ochronnych przeciwko COVID-19 to osoby zatrudnione w podmiotach leczniczych, tj. wykonujące zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub których praca pozostaje w bezpośrednim związku z udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej w tym podmiocie.

Powyższa regulacja dot. podmiotów leczniczych traktuje w sposób wąski, kto powinien w pierwszej kolejności przystąpić do szczepień, czyli osoby wykonujące „zawody medyczne” zajmujące się leczeniem ludzi i świadczeniem usług medycznych na ich rzecz (działalność medyczna i pozamedyczna). Wskazuję, że powyższa interpretacja nie odnosi się do lekarzy weterynarii i w tym zakresie jest dla nich krzywdząca. Krótko mówiąc – lekarze weterynarii nie zostali włączeni do grupy „0” w Narodowym Programie Szczepień przeciwko COVID-19, pomimo że zawód lekarza weterynarii w Europejskim Systemie OECD zaliczany jest do jednego z 7 zawodów medycznych. Na marginesie warto uwypuklić fakt, że weterynaria zgodnie z Europejskim Systemem OECD jest również samodzielną dyscypliną naukową. Wskazać należy, że lekarze weterynarii swojej pracy nie mogą świadczyć w żaden inny sposób, niż przez osobisty kontakt ze zwierzętami. oraz, najczęściej, z ich właścicielami, bądź opiekunami.

Kolejno należy wskazać, że nigdzie nie odnajdziemy wprost definicji legalnej pojęcia zawodu medycznego. Tutaj należałoby przywołać wspomnianą wyżej ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (u.d.l.), a dokładnie treść art. 2 ust. 1 pkt 2, który określa osobę wykonującą zawód medyczny – osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania

świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 8 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt: I SA/Sz 464/13, odniósł się do omawianej definicji: „z definicji osoby wykonującej zawód medyczny wynika, że jest nią zarówno osoba uprawniona do udzielania świadczeń zdrowotnych na podstawie odrębnych przepisów prawa, jak i osoba legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Racjonalizm ustawodawcy nakazuje przyjąć, iż definiując ww. pojęcie miał on świadomość, że są takie zawody medyczne, których wykonywanie regulują odrębne przepisy oraz zawody medyczne, dla których nie ma takich odrębnych przepisów,,

Kolejno warto przytoczyć treść Indywidualnej Interpretacji podatkowej z dnia 17 lutego 2014 r. o oznaczeniu: IPTPP1/443-855/13-4/MW, w której organ wskazał, że: „zasady wykonywania niektórych zawodów medycznych zostały uregulowane w odrębnych aktach prawnych, np. zawód lekarza, dentysty, pielęgniarki, położnej, ratownika medycznego, farmaceuty, felczera, diagnosty laboratoryjnego. Poza wymienionymi istnieje jeszcze spora grupa innych zawodów medycznych, dla których jednak nie zostały określone zasady wykonywania w odrębnych przepisach. Należy, zatem przyjąć, iż pojęcie „osoba wykonująca zawód medyczny” obejmuje osoby wykonujące zawody, których status jest określony ustawowo, jak i zawody, które nie mają na gruncie obowiązującego prawa takiego uregulowania. Pojęcie „wykonywanie zawodu medycznego” należy odnieść do osób, które fachowo, stale i w celach zarobkowych zajmują się wykonywaniem zajęcia mającego związek z medycyną i które mają odpowiednie kwalifikacje. Przez kwalifikacje należy rozumieć zasób wiedzy i umiejętności wymaganych do udzielania świadczeń zdrowotnych.”

Zgodnie z treścią przytoczonych definicjami w/w organów należy stwierdzić, że wykonywanie zawodu medycznego to fachowe podejmowanie działań mających na celu postawienia diagnozy, leczenia, udzielanie pomocy przez osoby posiadające stosowane kwalifikacje, nabyte na podstawie odrębnych przepisów, do świadczenia takich działań, przy czym stosowane kwalifikacje należy rozumieć, jako zasób wiedzy i umiejętności wymagających udokumentowania. Lekarz weterynarii nabywa uprawnienia do wykonywania zawodu na podstawie uchwały okręgowej izby lekarsko – weterynaryjnej, wcześniej kończąc studia weterynaryjne.

W związku z powyższym, skoro lekarz weterynarii świadczy usługi medyczne na podstawie nabytych kwalifikacji, nie jest jasne, dlaczego zawód ten nie został uwzględniony w etapie „0” szczepień przeciwko COVID – 19. Przecież, lekarze weterynarii pracują całodobowo, często odbywając wyjazdy do chorych zwierząt, narażając się na kontakt z ich właścicielami. Urzędowi lekarze weterynarii pracują nieprzerwanie w zakładach mięsnych, wykonują badania monitoringowe z narażeniem zdrowia i życia by nie dopuścić do kryzysu

gospodarczego związanego z brakiem żywności zwierzęcego pochodzenia. W tym aspekcie należy również wskazać, że lekarze weterynarii wykonując zadania obejmujące ochronę zdrowia zwierząt oraz weterynaryjną ochronę zdrowia publicznego w granicznych inspektoratach weterynarii szczególnie narażeni są na zetknięcie się podczas wykonywania obowiązków zawodowych z koronawirusem SARS-CoV-2.

Narażenie na zakażenie COVID-19 przez lekarzy weterynarii jest dokładnie takie same jak lekarzy, pielęgniarek, fizjoterapeutów, czy chociażby pracowników administracyjnych placówek medycznych, w wyniku, czego omawiana grupa zawodowa została niezasadnie wykluczona z preferencyjnej grupy i zmarginalizowana przez polskiego ustawodawcę.

Lek. wet. Tomasz Górski
Prezes Lubelskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej